

TAYFA

Kültür – Sanat - Edebiyat

Yiğit Talha KANDEMİR

Resul Ahmet KURT
NE GÜNLERDİ

Hiç sordunuz mu büyüklerimize, çocukluğun güzelliğini iştahla nasıl da anlatırlar? Zamanın çabuk geçtiğini düşünürler. Ama biz öyle miyiz? Zamanın bir an önce geçmesini isteriz. Ama işte bir zaman gelir bir de bakmışız ki zaman akıp gitmiş. Belki de ben anlamıyorum çocukluğun değerini ama onlar çok iyi biliyorlar. Acaba bizim çocukluğumuz da onların çocukluğu gibi mi geçiyor? Biliyorsunuz teknoloji çağında yaşıyoruz. Teknoloji bizi hayattan soyutlaştırıyor.

Şimdi ise elimizdeki kelebeği uçurmak yerine onu elimize hapsediyoruz. Kelebek gibi kısa gençliğimiz elimizden uçup gidiyor. Ben büyümeyi çok istiyorum. İstiyorum da acaba hata mı ediyorum? Çünkü eskilere bakıyorum da ağızlarından eskisi gibi çocuk olsaydım lafı hiç düşmüyor. Sanki böyle demek de yanlış. Her yaşın tadı ayrıdır, bütün zamanların kıymetini bilmek lazım. Ben koca on yıl diyorum geçirdiğim tüm ömür. Ama büyükler on yıl için ne kadar da çabuk geldi geçti diyorlar. Bize on yıl onlara bir yıl gibi geliyor. Bir yıl ise onlar için göz açıp kapayana kadar geçip gidiyor. Sanırım biz büyümenin telaşındayız, ama onlar yaşlanmaktan korkuyorlar.

Biz yaşlarımızı dolu dolu geçirmeliyiz. Her yıl yapabileceklerimizin en iyisini yapmalıyız. Tabii huzuru bozmadan.. Biz şimdi farkında değiliz ama zaman geçiyormuş.

Beril Ecem TOKMAK
TEBRİKLER

Sayın yazar,

Size bu mektubumu üçüncü sınıf ders kitabımızda yer alan eseriniz hakkındaki düşüncelerimi paylaşmak için yazıyorum.

Ben Ankara ili Çubuk ilçesinde yaşıyorum. Bu yıl üçüncü sınıfta okuyorum. Sınıf arkadaşlarımla eğlenceli etkinlikler yapıyoruz. Fakat sizin ders kitabımızda yer alan eseriniz çok dikkatimi çekti. Bu eseriniz benim çok hoşuma gitti. Sizi öncelikle tebrik etmek isterim. Eseriniz ile çocukların aklında “güneş tutulması” hep bu hikâye ile kalacak.

Büyüklerimizin kalıcı hafıza dedikleri sanırım bu. Çocuklar sizin sayenizde güneş tutulmasını Güneş ile Dünya'nın arasına giren Ay olduğunu anladılar. Ayrıca hikâye o kadar eğlenceliydi ki okurken kahkahalar attık. Üstelik sınıfımızda dramasını yaptık.

Tıpkı hikâyenizde anlattığınız gibi arkadaşım Elif Sude ıslık ıslık bir güneş olurken, ay rolünü ise Elif Su arkadaşım çok güzel üstlendi. İkisinin kovalamacaları çok eğlenceliydi. Yani bizlerin hem eğlenmesini hem de öğrenmesini sağladınız. Bence hikâye kitabı yazmalısınız. Son olarak bu tarz eserlerin çoğalması ve çocuk kitaplarının çıkması dilerim. Sizi tebrik ederim. Saygılarımla.

Hatice BAL
BİR YAĞMUR DAMLASIYIM

Bir gün öğretmenim bana, ‘Bir yağmur damlası olsa idin’ diye sordu. Önce sorunun cevabını vermekte zorlandım. Sonra kendi kendime düşündüm ve cevabını buldum. Yağmur damlası nereye düşmez ki? Uçsuz bucaksız denizlere, derin topraklara, ağaçlara, çöllere ...

Bana sorsalar; Nereye düşersin diye? Hiç düşünmeden canımdan çok sevdiğim annemin kalbine düşmek isterdim. Çünkü annemi çok seviyorum.

Gökyüzünde binlerce yıldızdan bir tanesi olsa idim, yine de annemin kalbine değerlik yer değiştirmeyi isterdim. Keşke hayaller gerçek olsa.

İrmak AKPUNAR
BİR DÜŞÜM VAR

Bir düşünüm var benim,
Öğretmek, öğretmek.
Çabalamak emek vermek,
Bilgiyi ahlakla süslemek.
Bir düşünüm var benim,
Uzun uzun yollardan,
Sabırla gayretle geçmek.
İlmek ilmek örecek
Bir düşünüm var benim.
Hayallerimin peşinden gitmek.
Okutmak öğretmek faydalı olmak
İşte bu olmalı benim görevim .

Hazal İBİŞ

HAYVAN SEVERLER GRUBU

Bir varmış bir yokmuş, evvel zaman içinde bir grup varmış. Bu grubun adı Hayvan Severler Grup'uymuş. Bu grup on yıl önce kurulmuş. Şimdi ise grupta Bahar, Yaprak, Bulut ve Rüzgar varmış. Bu grup hayvanlara hizmet etmek, onlara barınmaları için uygun ev, beslenmeleri için uygun yiyecekler bulur ve verirlermiş. Bitkileri de unutmazlarmış. Onları sularlar, onlarla konuşur ve ilgilenirlermiş.

Biz bunları bırakalım hikayemize dönelim. Bir gün Hayvan severler Grubu ormana gitmişler. Yanlarına bitkiler ve hayvanlar için gerekli yiyecek, içecek, hayvanlara ev yapmak için gerekli malzemeler, üşüyen hayvanlar için de örtü götürmüşler. Tabii ki konuşmak için sözlüklerini de yanların almışlar. Ormana varınca bir de ne görsünler! Ormanda yangın çıkmış. Hayvan severler Grubu bitkiler için yanlarına aldıkları suyu yangının üzerine dökmüşler. Dökmüşler, dökmüşler ama yangını ne yazık ki söndürememişler. Yanlarında getirdikleri telefonla itfaiyeyi aramak istemişler. Fakat telefon elinde olan Bulut, itfaiyenin numarasını bilmediğini söylemiş. Bunu duyan Yaprak, hemen söze atılmış:

_Ne, ne ben yanlış mı duydum? Bulut sen itfaiyenin numarasını bilmiyor musun? İtfaiyenin numarası 110'dur. Acil durumlar olduğunda ararsın, demiş

Bulut hemen 110'u aramış ve itfaiye gelmiş, yangını söndürmüştü. Orman da kurtulmuş. Bulut da bu olaydan bir ders çıkarmış.

Yağmur YILDIZ

AĞAÇ OLUYORUM BEN

Attılar beni toprağa,
Küçük bir tohumken.
Fıskırdım topraktan,
Göz alabildiğine.
Gölgede serinlediler,
Meyvelerimden yediler.
Yuva oldum öksüz kuşlara,
Sahip çıktım Sincaplara.
Salıncak kurdu, çocuklar dallarıma,
Saklambaç oynadım ben onlarla.
Oksijen verdim doğaya,
Nefes oldum ben insanlara.
Haydi çocuklar fidan dikelim.
Ormanları yeşertelim.
Bilin benim kıymetimi,
Güzel bir gelecek için.

Akın ÖZTÜRK

SEVGİ VE PERİSİ

Bir varmış bir yokmuş evvel zaman içinde kalbur saman içinde develer tellal iken pireler berber iken uzaklarda Kaf Dağının eteklerinde küçük bir köyde Sevgi adında bir kız yaşarmış. 5-6 yaşlarında annesi verem babası felç olan Sevgi, ismi gibi sevgiyle doluymuş.

Sevgi hasta olan anne ve babasına bakıyor aynı zamanda evde annesiyle beraber yaptıkları kazak, bere, atkıları şehre götürüp satıyor; bunlarla da evin ihtiyaçlarını karşılıyormuş.

Ama bu hayatından hiç şikayet etmiyormuş. Parası olmadığı için de köydeki çocuklar Sevgi ile oynamıyormuş. O da köydeki kedi, köpek ve tavuk gibi hayvanlarla konuşuyor, onlarla oynuyormuş.

Bir gün köye bir peri gelmiş. Sevgi'yi hemen fark etmiş. Ona bir dileği olup olmadığını sormuş. Sevgi hiçbir isteğinin olmadığını söylemiş. Ama peri Sevgi'yi gizli gizli bir hafta takip etmiş. Bu zor şartlarda yaşayan çocuğun hiçbir istekte bulunmaması onu çok şaşırtmış ve ona yardım etmeye karar vermiş.

Peri ilk önce iyiliksever bir doktor gibi anne ve babasını iyileştirmiş. Daha sonra da Sevgi'nin annesinin yaptığı ürünleri değerinden fazla bir fiyata almış.

Sevgi ve ailesi sağlık ve huzura kavuşunca Sevgi'nin en çok istediği yapmış ve O'nu kasabadaki okula yazdırmış. Sevgi kasabada okula ve yeni bir hayata başlamış.

Nurten İBİŞ

RENKLİ KAĞITLAR

Bir varmış bir yokmuş evvel zaman içinde kalbur saman içinde bir Renkli Kağıt Kasabası varmış. Bu kasabada bir hafta başkanlık seçimleri varmış. Ve adaylar şunlarmış: Renkli Kağıt Pembe, Renkli Kağıt Mavi ve Renkli Kağıt Sarı'yımış.

Bir hafta sonra başkanlık seçimlerinde kimin daha çok oy aldığı açıklanmış. Kasabanın başkanı Renkli Kağıt Pembe'yimış.

Bu haberi duyan Renkli Kağıt Sarı ve Renkli Kağıt Mavi hemen Renkli Kağıt Pembe ile kavga etmeye gitmişler. Kavga başlamış. Mavi:

_Yine bir hile yaptın değil mi?

Pembe:

_Ben ne hilesi yapabilirim? Halkın oyu.

Sarı:

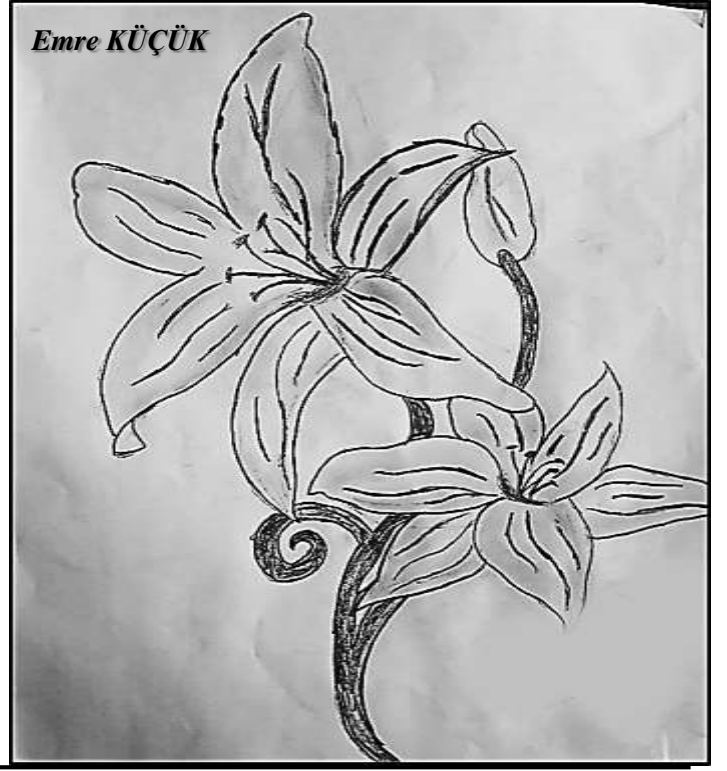
_Sana inanacağımızı mı sandın? Tabii ki hile yaptın.

Ama aslında Pembe'nin bir suçu yokmuş. Halkın oyu ile başkan olmuş. Bunu Mavi ile Sarı kabul etmiyorlarmış. İlla ki Pembe'nin hile yaptığını söylüyorlarmış. Sonra Mavi ile Sarı, Pembe'nin yanından uzaklaşmışlar. Sarı ile Mavi uzaklaşınca Pembe ağlamaya başlamış. Pembe, Mavi ve Sarı bir hafta hiç mi hiç görüşmemişler. Sonunda birbirlerini özlemeye başlamışlar. Üçü de o gün kavga ettikleri için çok üzölmüşler. Üçü de aynı anda birbirlerini telefonla aramışlar ve birbirlerinden özür dilemişler. Ve bir daha kavga etmemeye karar vermemişler.

Zambak KAPLAN
BULUTLAR

Bulutların o güzel görüntüsü,
Beni benden aldı götürdü.
Günlerin her vakti ayırır,
Bulutların rengi.
Onların içinde var,
Yağmur damlası, dolu, kar.
Denizin üzerinde yansımaları, görüntüsü
Gönlümde kaldı.
Çocuklar şekillerini tahmin eder, böyle eğlenir.
Rüzgar bulutları oradan oraya sürükler,
Aynı anda şeklini değiştirir.
Bulutlar süslüyor gökyüzünü,
Güneş onların arasından işte göründü.

Emre KÜÇÜK

Nehir Nisa AKDEMİR
EVİM

Bu nasıl bir bina? Yok, yok burası bir bina olamaz. Bu gördüğüm kesin bir zaman makinesi. İçine girmek istiyorum. Birçok tuş rastgele basıyorum. Sonunda uyarı sesi ile içeri giriyorum. Her tarafında ışıklı bir sürü düğme. Birden rengarenk bir cümbüşün içinde kaldım. Galiba yanlışlıkla kolum bir yere çarptı. Kendimi bir garip hissettim. Bilinmezliğin içindeki bir kaygı kapladı yüreğimi. Gözlerimi kapayıp açtım. Yok çözemeyecektim. Bunun üzerine makineden çıktım yani şu görkemli apartmandan. Etrafıma şöyle bir baktım. Burası benim mahallem olmalıydı ama bir gariplik vardı. Nedir bu acaba? Benim mahallem sanki başka bir yer olmuş. Mahallemi biliyordum ama bana yabancı geliyordu. Aklıma evim geldi. Evimizin olduğu yere gittim. Olamaz. Evimizin olduğu yerde gösterişli bir apartman var. Hani şu biraz önce makine gibi olan apartmanlardan. Hiç apartmanda oturmamıştım. Bu apartmanda nereden çıktı şimdi? Şaşırdım kaldım. Ben eski oturduğum evi istiyorum. Tek katlı, bahçeli, etrafında çitleri olan, hani şu meyve ağacına çıkıp dalından meyve yediğim. Annemin bahçesinde sebze yetiştirdiği o evi istiyorum. Hani o sebzeleri yıkamadan dalından kopardığım gibi yediğim. Caddesinde trafik olmayan, ağaçlarında kuşların cıvıltısı olan mahallemdeki evimi istiyorum. Şimdi bunlar kayıp olup gitti. Şimdi apartmanlar çok güzel, sözde konforlu. Balkonları geniş, uzundu. Yerleri sıcak, ıslık ıslık fayans var. Her şey yeni ve konforlu görünüyor fakat o bahçeli evimi kim bilir kaç günaydın bile demediğimiz sözde komşularımız ile paylaşacağız. Ben bu yaşamdan korkuyorum. Benim hayalim bu değil. Ben yine tek katlı evimizi istiyorum galiba. Siz benim yerimde olsanız hangisini seçerdiniz?

Nurdan ÇAĞLAYAN
GÜZEL GÖRMEK

Aklıma takıldı. Vücudumuz ne muhteşem değil mi? Fen Bilimleri dersinde işlemiştik. Organların pek çok görevi var. Bu görevleri eksiksiz yerine getiriyorlar. En muhteşem organ hangisi acaba?

Ben bir organ olmak istesem sanırım göz olmayı seçerdim. Neden mi? Çünkü dünyada görülmeye değer birçok yer var. Çiçekler, ağaçlar, kuşlar...Evet hepsi de birbirinden güzel.

Geceleri yıldızları, yazın çiçekleri, öten kuşları, meyve veren ağaçları, sonbaharda yaprakların dökülmesini, yağmurun yağışını, kışın karın yağışı, gökkuşağını göremediğimiz bir hayat çekilir mi? İşte o yüzden göz olmak isterdim.

Ama bazen kendi kendime düşünüyorum. Dünyada hep görmek istediğim şeyler mi var? Hayır. Çiçekleri koparan çocuklar, kavga eden büyükler... Bunları tabii ki kimse görmek istemez. Ancak bunlar oluyor diye de gözden vazgeçilmez. En iyisi her şeye güzel bakmak ve güzel görmek galiba.

Hüseyin KIRBEŞ
GÖÇMEN KUŞLAR

Ben de göçmen kuşlardan birisiyim. Bizim bazı özelliklerimiz vardır. Bunlardan biri en iyi yaptığımız şey olan beraber uçarken "V" harfi şeklinde uçmamızdır. Bu uçuş şekli daha kolay uçmamızı sağlar. Ayrıca uzun süre havada kalırız. Birimiz en önde iki kişi de bir arkaya, dördü de bir arkaya sekizi de bir arkaya geçip "V" harfini oluştururuz.

Çok ama çok önemli bir şey vardır. Birincisi ise önümüzün ucu sivri olması gerekir. Bunu söylemeden olmaz ayrıca sıcak yerlerde de bizi yani leylekleri bulabilirsiniz. Soğuk yerlere gidemeyiz. Çünkü bizim için orada hava şartları çok ama çok kötüdür.

1 metre boyundayız. Leyleklerin bacakları çok uzundur. Bu bilgiyi vermek istedim. 33,5 kg ağırlığımızı Dişilerimiz daha ağırdır.

Biz genellikle güney ve kuzeye doğru hareket edebiliriz. Diğer yönlere gidemeyiz, çünkü hava şartları kötüdür. Aksi takdir de yönümüzü bulamayız. Kanatlarımızı karaya doğru çıkarırız.

Bizler iri bir kuş türü olan leylekleriz. İletişimimiz ısığa benzer. İçinden bazen kedi sesi bile çıkar. Bizim besin seçeneğimiz son derece geniş olmaktadır. Bunlar bizim hakkımızda herkesin bildiği genel bilgilerdir. Asıl önemli olan dayanışma ve pes etmememizdir.

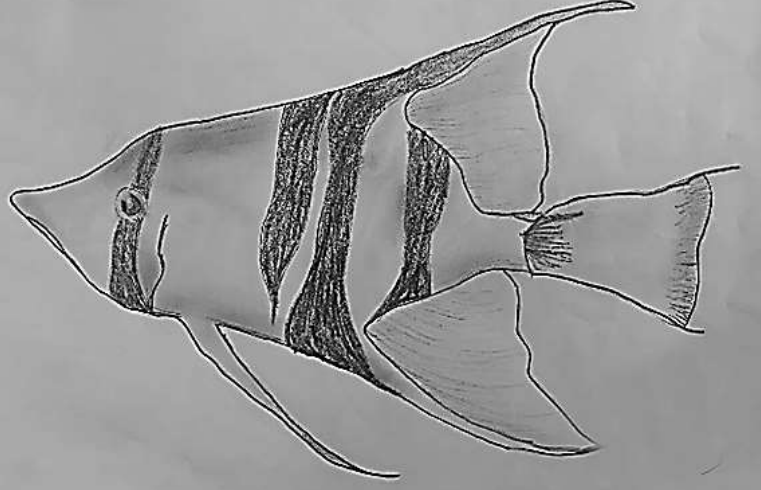
Bizler insanoğlunun eline bir harita verip bu kıtadan şu kıtaya gideceksin desek acaba insanoğlu bunu başarabilir mi?

Bizler kuş beyinli diye küçümsediğiniz alay ettiğiniz varlıklar değiliz. Kıtalar arası uçarken asla pes etmeyiz. Bunu her sene yaparız. Grubumuzda kimseye aşırı yük yüklemeyiz. Bunları acaba olmayan beynimizle mi yaparız? Ne dersiniz?

Tuğba KAPLAN
HAYVANLAR

Unutmamalıyız, hayvanlar birer canlı,
Var yaşamaya hakları.
Kendin gibi düşün onları,
Ellerinden alma haklarını.
İnekler bize, süt verir, tavuk ise yumurta
Bize faydaları var, baksana bir baksana,
Bu besinleri yalnız hayvanlar yapar.
Biz bunları yapamayız anlamalılar.

Yusuf Emre KÜÇÜK

Tuana ÖZTÜRK
FERDİNAND

Hepimizin çevresinde sevgi dolu insanlar vardır. Sevgi dolu insanlar hayata bir başka bakar ve çoğalırlar. Diğer insanlara göre daha mutlu olurlar. İşte size tanıtacağım filminin başrolü Ferdinand'ın kalbi de böyle sevgi doludur fakat onu sevgi dolu insanlardan ayıran bir özelliği var. O da onun bir boğa olmasıdır.

Ferdinand küçük bir boğa iken yaşadığı çiftliğin sahipleri babasını alıp bir yere götürüyorlar. Ferdinand babasının geri dönmesi için sabırsızlıkla bekliyor ve umudunu asla yitirmiyor. Ama babasını bulmak için bir gece yaşadığı çiftlikten kaçıyor. Babasını bulmak için baş koyduğu yolda Sevgi adında bir kız ile karşılaşılıyor. Sevgi ile arkadaş oluyorlar ve zamanla aralarındaki bağ gittikçe artıyor. Öyle ki Ferdinand büyük bir boğa olduğunda artık ikisi ayrılmaz ikili oluyor. Günün birinde bir çiçek festivali düzenleniyor. Ferdinand festivalde kötü niyetli adamlar tarafından kaçırılıp boğa güreşine zorlanıyor. Üstüne babasının bir boğa güreşinde öldüğünü öğreniyor. Filmin olay akışı böyle olmakla beraber filmde izleyiciye aktarılmak istenen birçok mesaj var. Dostluğun gücü Sevgi ve Ferdinand arasında bağ ile izleyiciye sunulurken hayvan hakları boğa güreşleri üzerinden anlatılmış. Hayvanların zorla dövüştürülmesi ardından canice ölmelerinin kötü bir şey olduğu ve hayvanlar üzerinden para kazanmanın doğru olmadığı anlatılıyor. Ferdinand her yaşta bireyin sıkılmadan izleyebileceği sevginin ve iyiliğin gücünü anlatan bilgilendirici ve eğitici mesajlar içeren güzel bir film izlemenizi tavsiye ederim.

Sude Naz DİLEK
BİR GÜNÜM

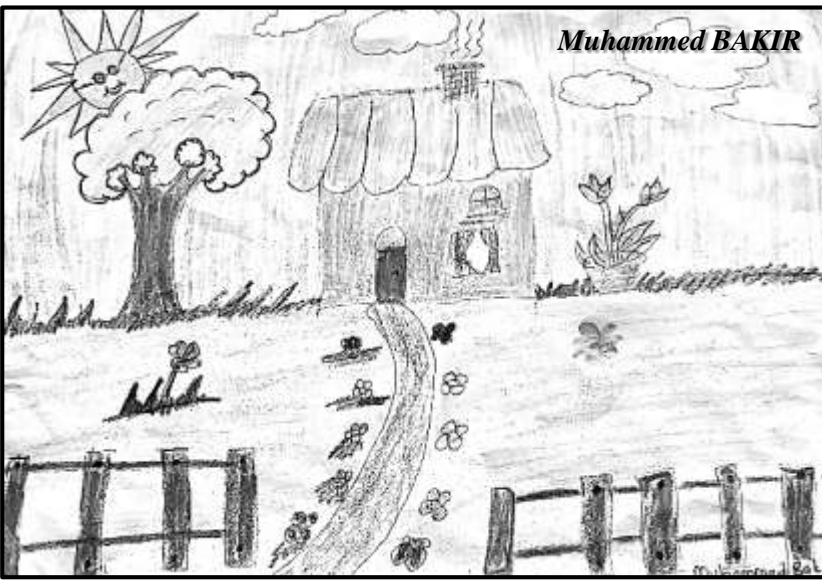
Bugün öğretmenimizin bize hediyesiydi. İki arkadaşım ile birlikte bizi sinemaya götürecekti. Sabah bir heyecanla yataktan çıktım. Elimi yüzümü yıkadıktan sonra annem ile birlikte saçlarımı düzeltirmeye başladık. Bu heyecan ile daha fazla evde duramayacaktım. Kahvaltımı yaptım öğretmenimizin beni alacağı yere gittim. Öğretmenimiz gelene kadar “ Öğretmenim acaba beni unuttu mu?” diye sorular kafamın içindeydi. Öğretmenimiz gelince derin bir nefes aldım. Ankara'ya gidene kadar öğretmenimiz heyecanımızı yatıştırmaya çalıştı. AVM den sinema biletlerimizi aldık ve filmin saati gelene kadar dolaştık. Artık konuşmaya başlamıştık. Bundan heyecanımızın yatıştığını anlayabiliyorduk. Heyecanımızın yerini mutluluk almıştı. Girdiğimiz filmin adı Ferdinand idi. Filmi izlerken hepimizin kalbi yerinden çıkacaktı. Film sonunda su parkına gidecektik. Aslında içimde bir korku da vardı. Balıklar, yılanlar, zehirli kurbağalar görecektik. Bir yandan mutluluk, bir yandan da korku duygularım birbirine karışmıştı. Hayal bile edemeyeceğim kadar balık ve bir sürü hayvan vardı. Tarantula dan tutunda maymuna kadar. Beni, hayvanların insanlara zarar veremeyeceği ile ilgili yazı rahatlatmıştı. Gördüğümüz hayvanlar karşısında hepimizin ağız açık kalmıştı. Hepimiz bütün hayvanlar ile fotoğraf çektirmek istiyorduk. Ama mümkün değildi. Evlerimize gelmiştik ve bu mutlu günümüz sonlanmıştı. Ben günümün devamında öğretmenimiz ile geçirdiğimiz 7 saati anlatarak yaşadım. Bugünü hafızama “Çabamla yaşadığım en güzel gün” olarak yazdım.

Abdülamed YAŞAR
BİR TOHUMUN BÜYÜME MACERASI

Evvel zaman içinde kalbur saman içinde bir tohum varmış. Bu tohum bildiğimiz tohumlardan değilmiş. Bu tohum çok büyük bir tohummuş. Kendisi büyük olduğu gibi yetişince de çok büyük bir ağaç oluyormuş. Bir gün bir çocuk gelmiş, bu tohumu yerde bulmuş ve ekmiş. Yarın da sularım diyerek evinde gitmiş. Ertesi gün geldiğinde bu tohumun filizlendiğini görünce çok şaşırılmış. Ben rüyamı görüyorum diye sormuş kendine.

Ve bunu merak edip başlamış bunun nasıl olduğunu araştırmaya. Ertesi gün geldiğinde ağacı kocaman bulmuş ve ortasında da küçük bir kapı varmış.

Çocuk kapıyı açıp girmiş içine ama gördüklerine inanamamış. Öyle güzel ağaçlar, hayvanlar börtü böcekler varmış ki... Çocuk içinden “Böyle bir yer olsa burada yaşardım” diye geçirmiş. Çocuk ilerlemeye başlamış. Karşısına bir adam çıkmış. Çocuk adama “Sen kimsin?” diye sormuş. Adam “Ben bu ağacın ruhuyum” diye yanıtlamış. Çocuk adama “Ben burada yaşamak istiyorum.” demiş. Adam “Peki ama şu kurallara uy” demiş ve sıralamış: “Burada sinirlenmeyeceksin. Hep sevinçli olacaksın” demiş. Çocuk bu kurallara uymuş ve orada mutlu bir hayat kurmuş.

Muhammed BAKIR

Belinay GÜNYÜZLÜ SEVGİLİ GÜNLÜK,

Bugün Ramazan Bayramı'nın ilk günü. Bu seneki bayramı biraz üzüntülü girdik. Babam hastalığı nedeniyle hastanede tedavi görüyor. Annem ise bugün babamızın yokluğunu göstermemek için sabah erkenden kalkmış. Canım annem güzel bir kahvaltı hazırlamış, hep birlikte kahvaltımızı yaptık. Bayram için alınan elbiselerimizi giydik. İlk olarak babamı ziyaret ettik. Hastanede büyük bir bayram havası yaşıyordu. Tüm hastaların yakınları gelmişti. Hepsinin yüzünde gülücükle perdelenmiş kaygı var. Ama herkes çok mutlu görünüyordu. Babam bizi odasındaki kapıda karşıladı. Çok mutlu görüyordu. Hemen elini öptüm. Eli yorgun ve soluktu. Tabi ki harçlıklarımız hazırlamıştı. Hasta ziyaretimizi oldukça kısa kestik. Hiç ayrılmak istemiyorduk. Her bayramda yaptığımız gibi hastane ziyaretinden sonra dedemlerin evine gittik. Evde babam olmadığı için bayramı dedemler de geçirdik. Üzgün olsak da bayram ayrı sevinçti. Hastalık ve hastane arasındaki süreçte bu bayram hepimize burukta olsa bir mutluluk verdi. Bu seneki bayramımız böyle geçti. Seneye daha güzel olacağına ve babamın sağlığına kavuşacağımı inanıyorum. Umarım her şey gönlümüzce olur.

Yusuf İBİŞ GELECEKTEKİ BEN

Merhaba gelecekte ki ben. Şu anda öğretmen olduğumu biliyorum. Ve dikkat et, öğrencilerini üzme. Sana bazı öğütler vereceğim. Sen de bir zamanlar öğrenciydin. Ve kalbin kırıldı. Kalbin kırılınca üzuldün mü? Bunun için sen de öğrencilerinin kalbini sakın kırma. Onları çok sev. Onlardan ayrılmama. Hatırlıyor musun? Okulda bir kütüphanenin olmasını ne kadar çok isterdin. Fakat olmadı. Ama sen kendi okulunda başka öğretmenlerin de yardımı ile bir kütüphane kurabilirsin. Araştırma yapmak için, kitaplar, bilgisayarlar, tabletler... Ve güzel bir spor salonu olmasını dilerdim. Benden bu kadar. Gelecekte görüşürüz. Derslerini ve ödevlerini yapmaya devam et tamam mı?

Muhammed ÖZBEK NE İSTERSİN ?

Annemden isterim bir oyuncak,
Alırsa çok güzel olacak
Alırsa gece gündüz oynarım
Oynadıkça sevinçle dolarım
Beni mutlu etmek çok kolay
Elini kalbime koy, ona kadar say
Yüreği temiz küçükük bir çocuk
Tüm dünyaya verir mutluluk.

Ahmet SAYLIK ELMALARA YOLCULUK

Bulut babanın kucağında uyurken birden bire fırtına çıktı. Yere doğru süzölmeye başladım. Yere süzölürken yeri gözlemlerdim. Parkta oynayan çocukları gördüm. Gülücükleri gökyüzüne çıkıyordu. Tarlayı süren çiftçiyi gördüm. Benim toprağa gelmem için dua ediyordu. Damla arkadaşlarımla birlikte gülüyorduk. O sırada sağımdaki arkadaşım bir buğday tanesinin üzerine düştü. Ben nereye düşeceğimi çok merak ediyordum. Artık yeryüzüne çok yaklaşıyorduk. Yanımdaki arkadaşım teker teker yere düşüyordu. Ben de Ahmetlerin bahçesindeki elma ağacına düştüm. Ahmet o sırada elma ağacıyla konuşuyordu. Elma ağacı 2 yıldır meyve vermiyordu. Ahmet bu duruma çok üzüldü. Ağacın köklerine doğru iniyordu. Köklere geldiğimde onlarla konuşmaya başladım. Kökler beni içlerine doğru çekerek dallardaki elma çiçeklerine büyük bir hızla ittiler. Bu durum aylarca böyle devam etti. Ağaçtaki elmalar suyla doldu. Ahmet elmaları gördükçe çok mutlu oluyordu. Ahmet mutlu oldukça elmalar daha çok büyüyordu. Bulut babanın kucağından bir elmaya olan yolculuğumda çok şey öğrendim. Hiç bir zaman kaybolmadım. Ahmet'i mutlu görmek ise her şeye değerdi.

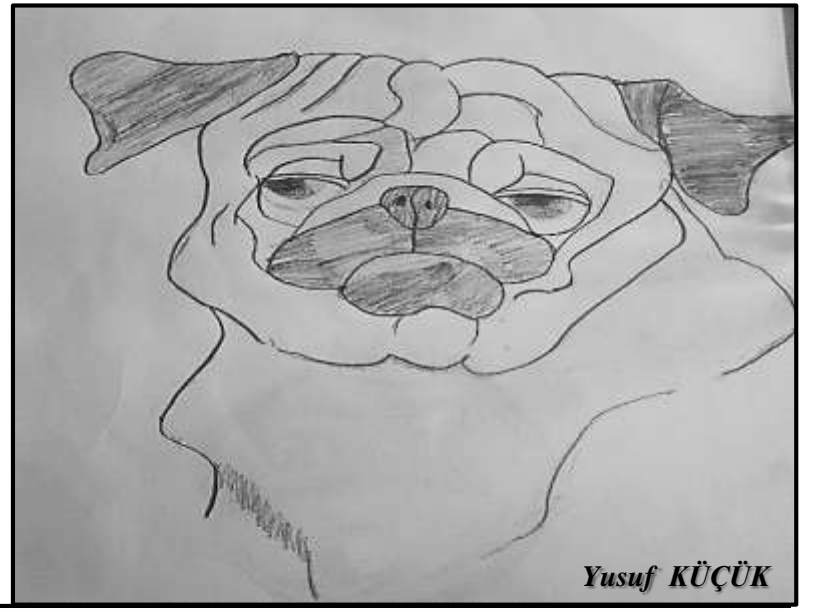
Enes ÖZBEK UYUYAN CANLI

Merhaba sevgili arkadaşlar,

Ben uyuyan canlı. Her sofrada bulunurum. Yemeklere de konulurum. Bazen haşlama bazen omlet bazen de yağda yapıyorum. Bana uyuyan canlı da derler. Ben nasıl oluşurum bilir misiniz? Çok merak ettiniz mi? Benim annem yumurta yapar. Ama nasıl yapar bilir misiniz? İlk olarak annemin karnında olurum. En çok civciv olmayı severim. Yumurta olmak ta bir başka güzeldir. Annem biraz yem yer beni yapar. Annem üzerimde yatarsa, ben bir civciv; yatmazsa sizlere yumurta olurum. Çok ta faydalıyım. Faydalarım saymakla bitmez. Çocukların büyümesinde, dirençli olmasına yardımcıyım. Kemikleri güçlendiririm. Eğer küçükken beni yemeğe başlarsanız çok güçlü olursunuz. Ben de çok sevinirim. Yararım saymakla bitmiyor. Eğer civciv olur da büyürsem sizlere faydalı bir tavuk da olurum. Bende yumurta veririm. Bu kadar yararım varken uykumu bölmeyin ve değerimi bilin derim.

Elanur KAPLAN
YAĞMUR

Yağmur sesi ,birikmesi ve görüntüsü,
Adeta dünyamızın en güzel süsü.
Bir hafta yağmasa,
Kalbimi kaplar üzüntüsü.
Bendeki bu yağmur sevgisi,
Ne zaman başladı bilmem ki.
Nasıl oldu bilmem ki?
Nasıl oldu bilmiyorum ama,
Olmuş böyle bir sevgi iyi ki.

Zeynep Su KARACAN
SUSUZLUK

Sanki ömrümde hiç bu kadar susamamıştım. Bir an önce susuzluğumu gidermeliydim. Hemen yanı başımdaki sürahide su içmek istedim. Sürahideki suyu bardağa boşaltmayı bekleyemedim. Sürahiyi doğruca ağızıma götürdüm. Fakat o da ne! Sürahide hiç su yoktu. Hemen fırladım. Bahçedeki kuyudan su içecektim. Kuyunun başına geldim. Kovayı aşağıya saldı. Kovayı çektim ama gelmedi. Kuyunun içine baktım. Gökyüzündeki ay ve yıldız kuyunun içine düşmüştü. Onları oradan çıkarmalıydım. Tekrar kovayı çekmek isterken kuyunun içine düşmüştüm. Suyun içinde çırpınmaya başladım. ‘Sesimi duyan var mı?’ ‘Beni kurtarın, imdat!’ diye haykırdım. Ancak ne ses geldi ne de cevap. Oysa tek derdim susuzluğumu gidermekti. Kuyunun içinde ıslandığımı hissettim. Çırpınmaktan da yorgun düşmüştüm. Artık hiç gücüm kalmamıştı ki birden bir aydınlık beliriverdi. Karşımda sanki bir melek vardı. Tabii ya bu annemdi. Beni uykudan uyandırmış, elinde bir bardak su ile bekliyordu. Gözüm yanı başımda duran bir kitaba ilişti. Hani şu Nasreddin Hoca'nın kuyu hikayesinin olduğu kitap. Ben, bu kitabı yatmadan önce okumamış mıydım?

Betül Esmâ ERSOY
BARİŞ

Barış, insanların huzurlu bir ortamda yaşaması ve geleceğe daha güvenli bakabilmesi demektir. Barışın hüküm sürdüğü yerlerde savaşlar, acılar, hüznler, yitik yavrular yoktur. Barışın olduğu yerlerde bebekler ölmez, çocuklar sabaha huzurla uyanır ve onlara güzel ve güneşli günler vardır. İnsanların dünyası daha aydınlık ve ışıltılıdır. Barış varsa kan, gözyaşı, acı yoktur. Barış insanlığı birleştiren, yıkıcı olmayan, insanlar arasındaki sevgi gücünü artıran bir şeydir.

Milyonlarca insanın yaralanmaması, ölmemesi için, doğaya zarar vermemek için savaş yapılmamalı ve barış hep var olmalıdır. Düşünsenize dünyada savaşlar hiç olmasa sivil insanların üstüne bombalar yağmasa, güçlüler güçsüzleri ezmese, zalimler olmasa... Dünya cennet gibi olurdu galiba. Ama ne yazık ki gerçekler böyle olmuyor. Ne savaşlar son buluyor, ne de acılar. Belki bir gün insanlar barış ne demek anlayacak ve dünyamız sevgi ile dolacak.

Esra YILMAZ
BİR BULUT OLSAYDIM

Bir gün balkonda otururken düşüncelere daldım. Yeryüzü ne kadar güzel bir şekilde yaratılmış. Kafamı gökyüzüne doğru kaldırdım, bulutları izledim uzun uzun. Gökyüzü bir tabloyu anımsattı. Kendimi bir bulut olarak hayal ettim bir anda. ‘Bir bulut olsaydım’ dedim kendi kendime. Bir bulut olsaydım; evsiz kalanlara ev, yuvasız hayvanlara yuva, aç kalanlara yemek, öksüz çocuklara anne, yetimlere baba, darda kalana bolluk, zorda kalana kolaylık, hasta olanlara şifa olarak damla damla düşmek isterdim yeryüzüne.

Bir bulut olmak isterdim... Kalbi katılmış, gözleri kendinden başkasını görmeyen, merhamet, saygı ve sevgiden uzaklaşmış, hep kendini düşünenlerin içine yağmak isterdim. İnsanoğlunun yoksullaşmış yüreğine dolu dolu yağmak isterdim kendimce.

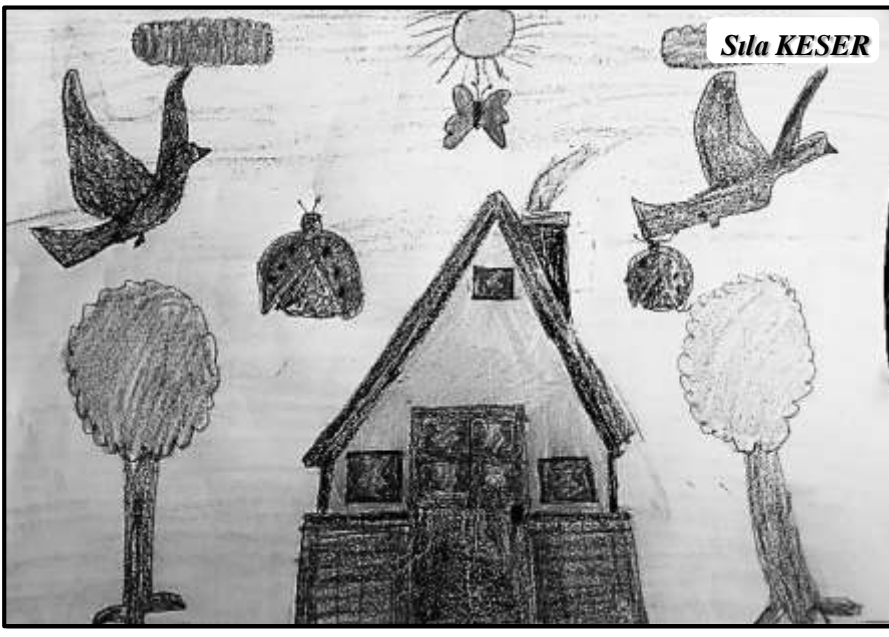
Bir bulut olsaydım eğer; her damlamda birliği, beraberliği, barışı, huzuru yani içimi boşaltırdım koskocaman yeryüzüne.

Elizan KAPLAN
TEKNOLOJİ AİLE İLE BAĞIMIZI KOPARIYOR

Teknoloji, bizim hayatımızı kolaylaştırmaktadır. Her türlü işi yaparken teknolojiye faydalanırız. Ama teknolojinin iyi yanları olduğu kadar kötü yanları da vardır.

Bu kötü yanlarından bir tanesi de ailemizle olan bağımızı koparmasıdır. Bazı insanlar günlerinin her saatini telefon, televizyon, tablet gibi teknolojik ürünler ile geçiriyor. Bu nedenle, ailemizle fazla iletişim kuramıyoruz. İletişim kursak bile kısa ve soğuk geçiyor. Sadece ‘Nasıl’sın?’ sorusu ve ‘İyiyim.’ cevabı ile iletişim kurulduğu düşünülüyor, ama aslında durum pek de öyle değil. İletişim sıcak ve olumlu cümlelerle devam etmelidir. Bazen biri evimize geliyor ancak misafirimizin yüzüne bile bakmıyor. Telefona ya da televizyondaki diziye dikkat kesiliyoruz.

Kimse size teknolojiye uzak durun demiyor, sadece biraz kısıtlamamız gerekiyor. Ailemiz, yakınlarımız ve sevdiğimizle daha iyi iletişim kurmamız için bu gerekli.

Sıla KESER

Nur KAPLAN KARDEŞ SEVGİSİ

Kardeşin, anlamı sevgi, mutluluk olmalı,
Dünyada olan herkes bu duyguyu yaşamalı.
Kardeşe alınan hediyelerin, manevî değeri büyüktür,
Abla-abi olanların ise, sorumluluğu büyüktür.
Bize nefreti yok, sevgisi çok,
Ama sevgisinin karşılıksız kaldığı zaman yok.
Ne kadar büyürse büyüsün, o benim gözümde hep küçük,
Ama yaptığı yaramazlıklar, olur bana yük.

Yağmur TÜRK SİHIRLİ DEĞNEKLİ KAHRAMAN

Elimde sihirli bir değnek olsa da insanların güzel bir yaşam sürmeleri için bir şeyleri değiştirebilsem. Ben de bir masal kahramanı gibi süper güce sahip olsaydım...

İlk olarak çocukların mutlu olacağı bir dünya yapmak isterdim. Yapacaklarımı sıralayacak olursam, dünyada terör ve savaşı bitirmek de var. Bu savaşlar, dünyadaki doğal kaynakların eşit bir şekilde paylaşılmasından kaynaklanıyor. Sihirli değneğimi sallayıp bu kaynakları eşit bir şekilde dünyaya dağıtıp savaşları sonlandırdım. Sihirli değneğim olsaydı paraya ihtiyacımız olmayabilirdi. İnsanlar yaşamak için çalışmak zorundalar. Her şey çok pahalı ve insanlar bundan dolayı çok mutsuz. İşte herkesin isteklerini yerine getirmek ve mutsuzlukları gidermek için sihirli değneğim yine iş başında.

Ama bu sihirli değnek bazı sorunlara da yol açar mıydı? Kimse elindekinin kıymetini bilmez, mutluluk yerini zamanla tembelliğe, isteksizliğe ve doyumsuzluğa bırakırdı. Belki de dünya şimdiki haliyle daha güzel. Zor sahip oluyoruz ama emek verdiğimizden sahip olduklarımızın kıymetini biliyoruz.

Öyleyse günümüzde anı yaşamak ve sahip olduklarımıza değer vermek çok önemli. Mutlu olmanın ve daha güzel bir hayat geçirmenin yolu bu.

Yusuf KUŞÇU BİRLİKTE KUVVET DOĞAR

Bir varmış bir yokmuş. Evvel zaman içinde çok uzak bir denizde iyi kalpli küçük balıklar yaşarmış. Büyük balıklar ise kendilerini güçlü gördükleri için 'Denizin Kralı' olmak isterlermiş. Küçük balıklar büyük balıklara karşı koyamadıkları için, büyük balıkların kral olmalarına ses çıkarmamışlar. Bir gün balık avcıları gelmiş. Denizdeki bütün balıkları ağların içine almışlar. Fakat küçük balıklar, küçük oldukları için ağların arasından kaçmayı başarmışlar. Bu duruma küçük balıkların hepsi çok sevinmiş. Denizde küçük bir balık olmanın o kadar kötü bir şey olmadığını fark etmişler. Denizdeki büyük balıkların çoğunun yakalanması, yeni bir deniz kralı ihtiyacına neden olmuş. Küçük balıklar en fazla oy alan maviş balığını denizlerin kralı seçmişler.

Denizde mutlu mesut yaşarken, bir gün köpek balığı saldırısına uğramışlar. Küçük balıklar bir araya gelerek bu saldırıdan kurtulmuşlar. Sonuç olarak birlikten kuvvet doğmuş.

Hamdi Enes ÖZAĞAÇ KARAGÜLÜ BİLİR MİSİNİZ?

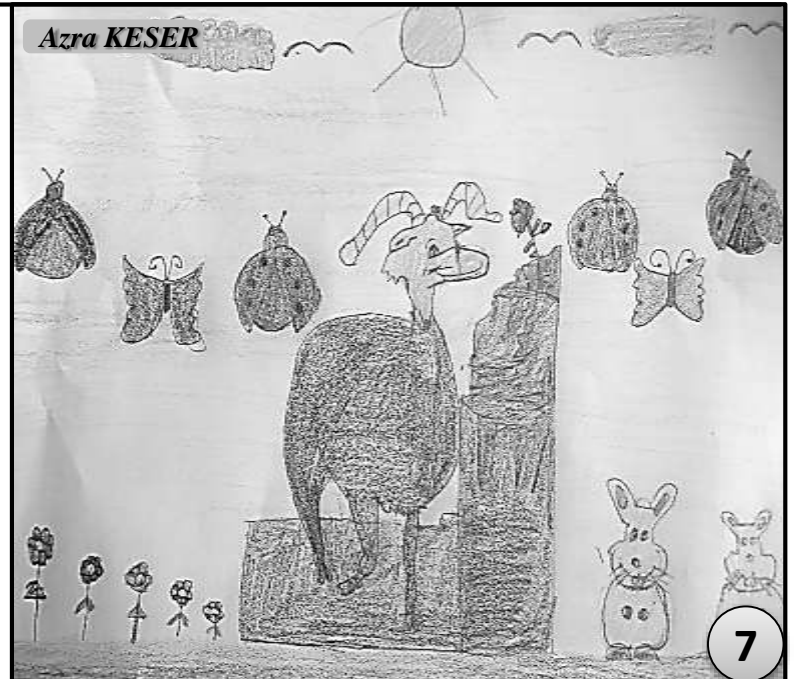
Sevgili arkadaşlar,
Ben sizleri Türkiye'de sadece Şanlıurfa/Halfeti'de yetişen karagülü tanıtmak istiyorum.

Güllerin tüm renklerini severim ama karagül benim çok ilgimi çektiği için biraz araştırma yaptım. İsminden de belli olduğu gibi karagül siyah renklidir.

Halfeti'deki Fırat Nehri'nden suyunu alır. Ve o bölgedeki yörenin toprağından başka bir yerde rengini koruyamıyor. Boyları bodur olan karagül mevsim olarak ilkbahar ve sonbahar aylarında çiçek açıyor. Güllerin çapı 6 - 7 cm'yi buluyor.

Karagülün öyle mucize bir yaşamı vardır ki.

Çiçeği kesilip başka bir yere götürüldüğünde rengi değişiyor. Hatta tohumunu dahi alıp başka yerde yetiştirmek isterseniz rengi kırmızı açıyor. Eğer siz de karagülü merak ediyorsanız, Halfeti'ye gidip görmekten başka bir seçeneğiniz kalmıyor.

Azra KESER

KARDEŞİM OLDU!

Merhaba arkadaşlar, sizlerle yeni abla olmuş Betül arkadaşımızla yeni doğan kardeşi ve abla olma hakkındaki duygu ve düşüncelerini paylaşacağız.

Röportör: Emirhan BAL

Abla: Betül ERSOY

R: Merhaba Betül. Nasılsın?

A: Teşekkür ederim. Sen nasılsın?

R: Teşekkürler. Betül seninle abla oluşunla ilgili konuşmak istiyorum. Müsaitsen konuşabilir miyiz?

A: Tabi ki, çok mutlu olurum.

R: Öncelikle bize aileden bahseder misin?

A: Biz 5 kişilik çekirdek bir aileyiz. Memleketimiz Bolu. Burada hiç akrabamız yok. Annem, babam, kardeşim ve yeni doğan kardeşimle sevgi dolu bir aileyiz.

R: Kardeşin ne zaman doğdu?

A: 3 ay önce ailemize katıldı. Onu ilk hastanede gördüm. Annemin yanındaki pusette masumca yatıyordu. Sanırım annemden önce kardeşime koştum. Eğildim ve baktım. Aman Allah'ım çok tatlıydı. Kendimi dünyadaki en şanslı çocuk hissediyordum. Muhteşem bir duyguydu. Dünyanın en güzel bebeği benim kardeşim. Düşünebiliyor musun? Dokundum ona. Yanağından öptüm. O mis gibiydi. Masum ve doğal bir koku. Gözleri kapalıydı. Gözlerini görebilmek için o minik ayaklarına dokundum. Çok az gözlerini açtı ama hemen kapattı. Masmavi boncuk gibi gözleri vardı.

R: Adını ne koydunuz?

A: Toplumumuzda büyüklere saygı olarak onların ismini verme geleneğini bizde sürdürdük. Ona babamın dedesinin adı Ali ismini koyduk.

R: Ağabeyim var demiştin. Bu durumda aile de tek kız sensin.

A: Evet tek kız benim.(gülüyor)Aslında itiraf etmek gerekirse hep bir kız kardeşim olsun isterdim. Bu düşüncemde annem ve teyzelerimin diyalogları çok etkili. Birbirlerinden uzakta bile olsalar her anlarında telefonla bile olsa yanlarında olduklarını hissettiriyorlar. Ayrıca teyzemin kızı benim çok iyi anlaştığım kuzenimdir. Onun gibi bir kardeşimin olmasını çok isterdim. Ama kardeşim doğduktan sonra onun sevgisinin çok farklı olduğunu anladım. Kardeşimi çok seviyorum.

R: Abinle aran nasıl?

A: Abimle aram çok iyi. Bence kardeşimi bu kadar sevgi ile kucaklamam ağabeyimin bana büyük olmanın ne demek olduğunu iyi hissettirmesindedir. Ağabeyim çok sevgi doludur. Paylaşıcıdır. En önemlisi saygılıdır. Mesela arkadaşlarımdan görüyorum ağabeyleri sen kızsın git buradan diye başkalarından önce ağabeyleri itip kakıyor. Bence toplumda en önce kardeşlerin sımsıkı tutunmaları ve birbirlerine sahip çıkmaları gerekir. Benim ağabeyim beni hep sevgi ile karşılar.

R: Peki küçük kardeşin ile ağabeyinin arası nasıl?

A: Çok iyi tabi ki (gülüyor)

R: Kıskanıyor musun yoksa?

A: Hayır tabi ki çünkü bende çok seviyorum kardeşimi.

R: Kardeşin ile ilgili ne planların var, nasıl abla olursun?

A: Kardeşim oyun çağına geldiğinde ben ortaokulda olacağım. O zaman bugünkü gibi oyun oynar mıyım bilmiyorum ama ben kardeşim her istediğinde onunla oyun oynayacağım. Onun davranışlarını anlayacak ve onu olumsuz eleştirmeden onu doğru yola yönlendireceğim. Ona destek olacağım. Şu an anneme destek olmak için bazen mamasını yediriyorum, göz kulak oluyorum. Bu bile çok güzel bir duygu. Büyüdüğümü hissediyorum. Onu her kucağıma aldığımda bana gülmesi, kendini sevdirmeye çalışması bana beni sevdiğini hissettiriyor.

R: Kardeşin olması hayatını değiştirdi anladığımız kadarıyla.

A: Artık sorumluluk sahibiyim, paylaşmayı öğrendim.

R: Gerçekten bir büyük gibi konuştum. Peki kardeşlik sadece sorumluluk sahibi olmak mı?

A: Değil tabi. Kardeşlik, saygı, ilginin, zarar vermeyip güvendiğin, sevdiğin, her zaman yani gelecekte her an sıkıntılı anlarında beni destekleyecek, kanından canından biridir.

R: Çok güzel duygular paylaştın. Teşekkür ederiz.

A: Rica ederim.

Yaren Ela DURSUN

İSTERSEK BAŞARABİLİRİZ

Çubuk'ta yaşayan bana da örnek olan güzel insan. İlköğrenimini Barbaros İlköğretim Okulunu da, liseyi Çubuk Ticaret Meslek Lisesini de okudu Halen Konya Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Fakültesi'nde okuyor.

Spor hayatına Çubuk Spor' da başladı. Üniversite hayatının başlamasıyla Konya Engelliler Gücü Ampute Futbol Takımını 'da yaşamına devam etti. Futbolun yanında atletizmle de ilgilendi. Uzun atlama ve yüksek atlama dallarında Türkiye birinciliği ve ikinciliği kazandı. Ülkemizi atletizm dalında Fransa ve İngiltere'de düzenlenen müsabakalarda temsil etti. İlçemizde yetişmiş ilk bedensel engelli A milli Takım sporcumuzdur.

Her insanın hayatında örnek aldığı birileri vardır bu insanların kimisi özgüveni, kimisi çalışkanlığı, kimisi zekâsı, kimisi başarıları, kimisi kararlılığı ile bizleri etkilemiştir.

İşte benim örnek aldığım kişi de kararlılığı, iyimserliği ve başarıları ile 24 Ağustos 1998'de dünyaya gözlerini tek kolu eksik açmış.

Fakat engeli ne onu sosyal hayattan koparmış ne de başarılarının önünü kapatabilmiştir. O hayata pozitif bakmış engeli yüzünden asla karamsarlığa düşmemiş, aksine kendi mutluluğunu çevresine de yaymış.

Onun Tek kolu ile elde ettiği başarıları, üstesinden geldiği zorlukları gördükçe hayatta hiçbir şeyin imkânsız olmadığını, imkânsız gibi görünen şeyleri başarabilmemiz için gerekli olan tek şeyin gereken çabayı ortaya koyabilmek olduğunu görüyorum. Onun bu başarısı bana engelin vücutlarda değil, kafalarda olduğunu gösterdi.

Çevremizdeki engelli insanlara bakış açım değişti. Hiçbir şeyin imkânsız olmadığını amaçlarımızı gerçekleştirmemiz için tek sebebinin kendimiz olduğunu, istersek her şeyin gerçekleşebileceğini anlamamı sağladı.

Ela KAPLAN

DAĞ BAŞINDAKİ KÜÇÜK EV

Şu dağdaki eve bak,
Ne kadar şirin, ne kadar saf.
Önünden geçer küçük bir dere,
Uzanır yemyeşil çimlerde.
Mutlaka görmelisin bir kere,
İçinde yaşamayı denesene,
Tahtadan yapılmış tek katlı,
Kenarları ise upuzun ağaçlı,
Yaşar çevresinde birçok canlı,
Ünlüdür onun dağı, bağı.
Çıkıyor bacasından yoğun bir duman,
Değmedi deresine, bir damla kan.

İMTİYAZ SAHİBİ

İbrahim GÖKÇINAR

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Bahar YAZGAN YARADILMIŞ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Nermin USTA

GÖRSEL DANIŞMAN

Sevda BAŞKARA

YAYIN KURULU

Menal KAYA

Ümit TAŞDELEN

Eylem KİREN YILMAZ

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK BARBAROS İLKOKULU

Barbaros mahallesi Funda sokak No:8/B

Çubuk Ankara

0312 837 53 85